

ВИДЕНИЕ ЗА ГРАБВАНЕТО НА ЦЪРКВАТА, НО САМО НА ВЕРНИТЕ!

Дадено

В

Норвегия

Това се случи когато един ден се молех в дома на моя брат, в гр. Беркен, Норвегия. Бях дълбоко смутен, нямах желание да го напиша, защото си мислех, че е плод на въображението ми. След като се молих обаче, разбрах, че това е Божия воля. Бог желае да субуди желание в душите ви, да се пригответе за взимането ви в Небето от Исус.

Беше вечерта в 9ч. Г-жа Андерсън седеше до радиото да слуша предаване за децата на религиозна тема. След малко предаванията се прекъснаха. Изведнъж една сензационна новина дойде от Осло. Градът е в неописуема тревога и паника. Полицията съобщава за необикновено изчезване на голям брой хора. Властите не могат да ги издирят.

Те търсят от домашните им сведения за мястото, откъдето са изчезнали.

Малко по-късно радиото съобщи, че от пазарния площад са изчезнали няколко продавача. Един човек беше дошъл да купи цветя и разказа, че в момента на плащането, докато продавачът търсел пари за рестото, той изведнъж изчезнал пред очите му. Човекът не могъл да повярва на случилото се пред очите му, но продавачът наистина изчезнал. В същото време една жена плачела неутешимо, понеже намерила количката на бебето си празна. Тя тичаше и викаше, че някой е откраднал бебето и.

В болницата бяха изчезнали всички новородени бебета.

От магазините излизаха търговците и викаха, че продавачи са изчезнали и ги няма. Дойдоха съобщения за изчезнали хора и от Стокхолм и от Осло, Копенхаген, Хелзинги и от други държави.

Никой не можеше да обясни тази тайна. По улиците тичаха хора и търсеха своите близки, които бяха изчезнали пред очите им.

Някои си мислеха, че са отвлечени. Навън беше голям хаос. Един човек, който беше християнин и ходеше на църква, постоянно повтаряше:

"Сега стана това, което е обещано от Господа! А това беше, че Господ ще вземе ония, които Го очакват. И Той го изпълни пред очите ни!" Той кършеше ръцете си и викаше: "Исус грабна Своите Си, а аз останах тук!" Беше страшно да го слушаш, а и други бяха в това състояние. В града станаха бъркотии, движението стана хаос, имаше дълги колони от коли по улиците. Полицията е безсилна да се справи. Цяла сутрин телефоните звънят и се изискват сведения за тази мистерия.

По морето в корабите също съобщаваха за изчезнали хора. В 11ч. дойде информация от Лондон и от цяла Англия също за изчезнали хора.

Някои останали пастори свикаха хората си и забелязаха, че най-ревностните ги няма.

Те разбраха, че са били излъгани от своето верую, което не е било в хармония със Словото на живия Бог.

Постоянно идваха новини за изчезнали. Не беше възможно да се опише впечатлението, придобито в първите часове на тази новина.. Една дълбока мъка заля цялата Земя. Хора търсеха близките си и плачеха, други се подиграваха и проклинаха Господа и човеците. Една жена плачеше неутешимо: "Господи Исусе, помогни ми! Аз съм християнка от дете, но не вярвах, че ще дойдеш толкова скоро и не внимавах на Словото Ти!"

Но не бяха станали никакви инциденти-катастрофи.

Властите обединиха усилията си около тайнственото изчезване, учените търсеха причина за него.

Смущение беше обхванало целият свят. Едно ужасно съмнение измъчваше жителите на Земята. Накрая се стигна до извода, че това събитие е Грабването. Тези, които знаеха за него удостоверяваха, че изчезналите са само от кръга на истинските вярващи. Хората си казваха едни другиму, че ако бяха внимавали на това, сега не биха били оставени тук.

Християните, които бяха останали, бяха от хладките.

Някои признаваха, че тяхното Богослужение, богословско учение, не са им помогнали да стигнат до Истината. Правилото, че ХОРАТА СЕ ПРИГОТВЯТ ЗА НЕБЕТО ЧРЕЗ НОВОРОЖДЕНИЕ не им бе познато

от Словото. Някои младежи казваха, че пасторите им не са ги учили, че това нещо ще стане.

След като полицията се отнесе до гражданството, за да вземе мнението му за случилото се, бе издаден одобрен от останалите вярващи рапорт, че случилото се събитие е било предвидено в Библията. Грабването на Църквата ще рече, че ИСУС Е ДОШЪЛ И ВЗЕЛ СВОИТЕ СИ. Но власта отказа да приеме и потвърди това. Тя заяви, че тяхното мнение е продукт на вярването им. Въпросът беше отнесен до Правителството, за да се изясни. Ако това събитие има връзка с християнството, трябва да се затворят всички църкви и да се забранят религиозните събрания. Повечето от хората се съгласиха, че християнството е виновно и отговорно за тази трагедия, и че трябва да му се търси отговорност. А християните се укоряваха един другото, хората казваха на пастора си, че той не ги е учил, че Исус ще дойде за Своите Си, че трябва да се покаят, да се новородят и да се кръстят. Пастора им отговаряше, че той си е изпълнил длъжността, и че което е разбирал, това им е казвал. Излезе комунике от властта, с което се забраниха религиозните събрания, цитирането на името на Исус и всичко свързано с Него, под страх от смъртно наказание. Всичката религиозна литература трябва да се изгори, включително Библията. Така започна един тъмен период в историята на човечеството, наречен ГОЛЯМАТА СКРЪБ. Едно голямо число от останалите на Земята хладки християни се одързостиха във вярата си и не пожелаха да се съобразят с това, като продължиха да се събират и молят. Те бяха затворени и измъчвани и убити, защото предпочетоха да умрат телесно, но да отидат при Бога, а не в ада. Нямаше закон за защита, Сатана вилнееше и много хора под неговото въздействие се отказаха от Христа. Всички народи бяха на мнение, че християните трябва да бъдат унищожени. Деца предаваха родителите си и тогава се изпълни словото в Лука 21:16-17. Тук видението свършва.

Скъпи приятели, сверете вашият живот със Словото Божие! Не е късно да вземете мерки. Аз съм свободен пред Бога, понеже ви казах това. Не гледайте леко на вашият християнски живот!

Не отговаря ли на Словото Божие- ще бъдете отхвърлени.